

RANNIKON PUOLUSTAJA

**ERKKI
TUULI:**

Samassa aselajissa ja samoissa olosuhteissa tapahtunut sotilaskoulutus luo lähes samanlaisen yhteenkuuluvaisuuden kuin sodanaikainen aseveljeys. Monet yhteiset kokemukset, samanlainen koulutus, erikoinen koulutus- ja harjoitusympäristö, omalle joukko-osastolle kuuluvat tyyppilliset aseet jne. muodostavat sellaisen yhdistävän asia- ja tapahtumapaljouden, joka ei vähällä lähde mielestämme kun näitä asioita on vuoden päivät miesten koulussa yhdessä pohdittu ja jauhettu. Ehkä ensi kertaa joutuu Suomen mies nykyisin asevelvollisuusaikanaan maanpuolustuskysymyksen eteen, kun asiasta ei juuri koulussa eikä muuallakaan enemmälti keskustella. Ensi kerran hän konkreettisesti joutuu myös tajuamaan, mikä merkitys rauhanaikaisella armeijallamme on ja miksi me miehiä koulutamme tulevaisuutta varten ja mikä merkitys kullakin aselajilla on tuossa maanpuolustuskoulutuksessa. Ehkä vasta asevelvollisuusaikana monelle selviää isänmaa-käsitteen sellaiseksi, että isänmaan puolesta kannattaa työskennellä ja sitä puolustaa.

Meille rannikonpuolustajille on annettu puolustettavaksemme ehkä kaunein osa maatamme, Suomen pitkä, saarista rikas ja eri puoliltaan mitä vaihtelevin rannikkomme. Mutta samanaikaisesti ehkä juuri vaikein puolustuskaittamme. Lyhyenä palvelusaikanamme varmaan toteamme, että rannikkomme puolustamiseksi tarvitaan mitä moninaisinta tekniikkaa ja välineitä, monipuolista erikoiskoulutusta ja kaikilta meiltä suurta harrastusta ja palvelusalttiutta. Palveluksemme rannikkojoukossa antaa meille samalla vastuun ja velvoitteen tulevaisuudessakin huolehtia siitä, että kokemuksemme ja koulutuksemme vastaa ei vain tämän päivän tarpeita vaan myös tulevaa kehitystä.

Sen vuoksi aseveli- ja kiltatoiminta on kaikissa aselajeissa, mutta nimenomaan rannikopuolustuksessa, ensiarvoisen tärkeä. Ne jotka isänmaamme vaikeina aikoina joutuivat noissa paikoissa maatamme puolustamaan muistavat ne vaikeat olosuhteet ja monasti riittämättömän ja puutteellisen aseistuksen ja välineistön. Nyt ovat aseet ja menettelytavat huomattavasti muuttuneet. Nykyisin koulutuksensa saavien olisi nuo kokemuksensa ja taitonsa yhteisissä tilaisuuksissa saatettava vanhempien ikäluokkien tietoisuuteen kun taas vanhempien tulisi omat kokemuksensa ja erikoisesti sotakokemuksensa välittää niille, joilla omakohtaista kokemusta sodasta ei ole. Erikoisesti yhteenkuuluvaisuuden ja yhteistyön hengen tuominen kiltaveikkojen piiriin on mitä tärkeintä. Yhdessä joudumme asevelvollisuutemme suorittamaan, yhdessä joudumme mahdollisesti isänmaatamme jälleen puolustamaan. Upseeri, aliupseeri ja rivimies muodostavat silloin toimivan kokonaisuuden. Sellainen on yhteiskunta rauhanaikanakin ja sellaista tulee olla meidän miesten, aseveikkojen toiminta ja yhteistyö aselajeissamme ja sen hyväksi.

Nykyinen elämänmuoto on monessa suhteessa itsekästä ja aatteellista. Rannikonpuolustajana tahtoisin tähän elämänrytmiin tuoda jälleen kiinteyttä ja todellisuutta, vastuuta ja rakentavaa työtä. Maanpuolustuksen sarka ei tältäkään sukupolvelta saa jäädä kyntämättä ja kesannolle. Siksi sen opin ja tietouden säilyttäminen, jota asevelvollisuusaikana saamme ja sen yhteis- ja toverihengen ylläpitäminen ikäluokkien kesken, olkoon se toiminnan päämäärä, johon killoissamme reippaan toverihengen, käytännöllisin kokemuksin, opinoin sekä kilpailuin ja harjoituksin pyrimme.

**Eversti
V. Hassinen
60 vuotta
30. 9. 1966**

Turun Rannikkotykistörykmentin komentaja, eversti Veikko Hassinen on syntynyt 30. 9. 1906 Ilomantsissa, tullut ylioppilaaksi Joensuun Yhteiskoulusta v 1925, suorittanut aktiiviupseeritutkinnon v 1929, Taistelukoulun kapteenikurssin v 1934 ja yleisesikuntaupseeritutkinnon v 1937. Hän palveli nuorempana upseerina ja patterin päällikkönä rannikkotykistörykmentti 2:ssa v 1929—34, linnakkeen päällikkönä ja aliupseerikoulun johtajana rannikkotykistörykmentti 1:ssä v 1935—37 ja toimistoupseerina merivoimien esikunnassa v 1938—39. Talvisodan ajan hän toimi toimistopäällikkönä merivoimien esikunnassa. V 1940—41 hän oli linnakkeiston komentajana 5. Rannikkoprikaatissa. Jatkosotaan hän osallistui Vahv. Brocmarvin lchkon komentajana Hangon ryhmässä, Hangon ryhmän esikunnan operatiivisen osaston päällikkönä ja Hangon ryhmän esikuntapäällikkönä v 1941—42, Itä-Suomenlahden Rannikkoprikaatin esikuntapäällikkönä v 1942—44, Rannikkotykistörykmentti 22:n komentajan apulaisena ja 1. Rannikkodivisioonan operatiivisen osaston päällikkönä v 1944. V 1945 hän oli VI Raiwaajaosaston päällikkönä sen perustamisvaiheessa. Vuosina 1945—46 ja 1947—50 hän toimi kapteenikurssin johtajana ja eri kurssien yleisen taktiikan sekä valtio- ja yhteiskuntaopin opettajana Merisotakoulussa ollen välillä v 1946 varikon päällikkönä. Vuosina 1950—51 hän oli linnakkeiston komentajana Turun rannikkotykistörykmentissä, v. 1951—55 Porin sotilaspiirin päällikkönä ja v 1955—60 Lounais-Suomen sotilasläänin esikuntapäällikkönä. Nykyiseen virkaansa Turun rannikkotykistörykmentin komentajaksi hänet siirrettiin v 1960.

Everstiksi hänet ylennettiin v 1960.

RtUy lahjoitti ev Hassiselle syntymäpäiväonnittelemena pienen osan muistokirjasta. Onnittelemme.

RANNIKKOTYKISTON UPSEERIIHDISTYKSEN VUOSIKOKOUS

Obbnäsissä 26. 11. 1966

Ohjelmassa

Tutustuminen Obbnäsin varuskuntaan ja II/SIRtR:n koulutusvälineistöön klo 14.00
RSKY:n kahvitarjoilu klo 15.30
Vuosikokous klo 16.00
Sauna ja uinti klo 17.30
Toveri-illallinen Upseerikerholla klo 19.00

Autot lähtevät Helsingin Kauppatorilta klo 13.00. Muista kuljetuksista saa tiedot yhteysupseereilta.

Ilmoittautumiset illalliselle 19. 11. 66 mennessä yhteysupseereille tai suoraan kapt T Sarioille puh Hki 29 50 35/274.

Rovasti Eino Johannes Kalpa 70 vuotta 7. 10. 1966

Rovasti Kalpa toimi rannikkotykistössä sotilaspastorina 39 vuotta sekä rauhan että sodan vuosina. Suomenlinnan Rannikkotykistörykmenttiin ja sen perinnejoukko-osastoihin hänen nimensä ja elämäntyönsä on liittynyt pysyvästi melkein kaikkien palvelusvuosien ajan. SIRtR:n sotilaspastorin virasta hän jäi eläkkeelle vuonna 1956 omistautuen lempiharrastukselleen kirjallisuudelle.

Kapteeni evp Yrjö Arvid Vainio 60 vuotta 3. 11. 1966

Kapteeni Vainio on syntynyt Viipurissa 3. 11. 1906. Hän astui vakinaiseen palvelukseen KKR:iin v. 1929, siirtyi seuraavana vuonna ErVK:an ja v. 1933 rannikkotykistöön RT 2:een. Palveltuaan lisäksi RT 3:ssa, SRL:ssa, TRT:ssä, 2 ErRtPstossa, II RaiVos:ssa ja HelTKK:ssa hän päätyi v. 1954 1. ErRtPstoon, jossa hän suoritti perustavaa laatua olevan työn vastaperustetun moottoroidun rannikkotykistön viestiyhteyksien luojana ja kehittäjänä. Rannikkotykistön viestitoimikuntaan hän kuului vv. 1955—56 eläkkeelle lähtönsä saakka. Onnittelemme.

ENTISEN RT 3:n ALKUVUOSILTA

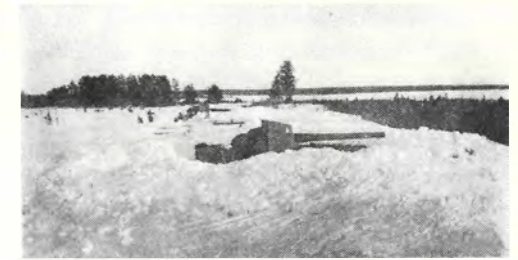
Arvi Koljonen

Entisen RT 3:n vaiheet eroavat eräissä suhteissa täysin rannikkotykistön muiden joukko-osastojen vaiheista. Kun maamme itsenäistyi, ei RT 3 saanut siihenastiselta isäntämaaltamme mitään "perintöä", kuten kaikki muut rt-joukko-osastot ja kun taas Laatokka rauhanteossa -45 menetettiin, lakkasi RT 3 viimeistä linnaketta ja laivaa myöten olemasta. Juuri siitä johdettiin, että Laatokalle täytyi rt-rykmentin olemassaolon edellytykset alusta alkaen kaikki luoda, on RT 3:n ensimmäisten vaiheiden historia sen laivueen, myöhemmän Merikomppanian, historiaa. Ilman laivoja eivät mitkään suunnittelu- ja rakennustoiminnot olisi olleet ulkosaarilla mahdollisia.

Seuraava lyhyt ja vaillainainen selonteko RT 3:n alkuvaiheista perustuu esitelmään, jonka kirjoittaja piti v. 1936 rykmentin upseerikunnalle. Esitelmän pohjana ollut materiaali, alkuperäisiä asiakirjoja ja vastauksia haastattelukirjeisiin, oli sangen monipuolinen ja laaja, mutta joutui valitettavasti Talvisodan päättyessä kadoksiin rykmentin esikunnasta, jossa se oli arkistoituna.

V:n 1918 maaliskuuhun vaihteessa ryhdyttiin valmistelemaan Vuoksen jääpeitteen murtamista. Toimenpiteen tarkoituksena oli punaisten voimien ylimenon vaikeuttaminen Vuoksella siinä tapauksessa, että valkoisten rintama murtuisi ja samalla valmistelut laivojen käyttöön ottamista varten sotatoimiin sen jälkeen, kun Vuoksi ja muut vesistöt keväämmällä luovat jäänsä. Paitsi Vuokseen kiinnittyi Päämajan huomio jo tällöin myöskin Saimaan vesistöön ja Laatokkaan ja niinpä määrättiin niillä oleville kolmelle laivastolle 22. 3. 18 yhteinen päällikkö merikapteeni Frithjof Salven.

Laatokalla, joka tällöin oli vielä vahvassa jäässä, alkoivat mainitun määräyksen seuraukset näkyä vasta huhtikuun puolivälissä, jolloin jo kaksi muuta edellämainittua vesistöä alkoivat tulla kokonaan toisarvoisiksi. Salven sai Antreaan 12. 4. 18 Päämajan käskyn, jonka mukaan hänen tuli ryhtyä luomaan Laatokan laivastoa ja suunnittelemaan toisaalta rannikon puolustusta vihollisen hyökkäysten torjumiseksi ja toisaalta eräitä toimenpiteitä oman hyökkäyksellisen toiminnan organisoimiseksi. M.m. tuotiin Sortavalaan huhtikuun 25 p:nä miinoja, joiden käyttö piti ottaa suunnitelmissa varsinkin

Mantsinsaaren linnake ennen Talvisotaa.

aktiivisesti huomioon. Laivoja, jotka avoveden tultua suorittivat säännöllistä ulkovartiointia, oli käytettävissä melkoinen määrä. Vielä toukokuun lopussa, johon mennessä osa oli luovutettu ja omistajilleen takaisin, oli Salvenin käytössä edelleenkin 20 alusta.

Salvenin apuna suunnittelutoita varten oli luutn. Akilles Sourander. Heidän yhteistyönään valmistui huhtikuun 20 p:n tienoissa linnakkeiden ensimmäinen sijoitus suunnitelma, joka silloin suunnitelmaa varten käytettävissä olleen tykistömateriaalin puitteissa oli erästä poikkeusta lukuunottamatta sama kuin se, johon myöhemmin RT 3:n linnakkeiden sijoitus perustui. Se noudatti Laatokan ulkosaarilinjaa.

Tykistöaseistusta alettiin saada toukokuussa ja sen jälkeen, kun eräisiin aluksiin oli asennettu 47—75 mm tykit, ryhdyttiin asentamaan myöskin pattereiden pääasiassa 75 mm tykkejä. Miehistö oli pattereille viety jo aikaisemmin ja tykkipihat ja osa alustojakin oli tehty ennakkolta valmiiksi. Kaikki nämä työt ja tykkien asennuksenkin suoritti enimmäkseen pattereiden henkilöstö omin avuin. Asuntoina käytettiin esim. Heinäluodossa (Mantsinsaari) majakan henkilökunnan taloa, Peiposessa (Mantsinsaari) lähellä ollutta siviilitaloa, Mökerikössä kalasauana, Valamossa ja Konevitsassa luostarien rakennuksia jne. Sinne, missä rakennuksia ei ollut lainkaan, siirrettiin muualta sitä mitä irti saatiin, varsinkin proomujen "pömpeleitä".

Merikapteeni luutn Salven siirrettiin Päämajaan toukokuun alussa, jolloin hänen tilalleen tuli kapteeniluutnantti Yrjö Roos, joka oli myöhemmin m.m. Rannikkolaivaston komentajana.

Roos, joka otti joukko-osastolle käyttöönsä nimen "Laatokan Puolustus", ryhtyi ensi töikseen luomaan edes jonkinlaista esikunta- ja porras-

tettua johtajajärjestelmää. Paitsi Laatokan Puolustuksen esikuntaa muodostettiin seuraavat neljä yksikköä:

1. Laatokan laivue jaettuna kahteen osastoon,
2. Valamon saariasema, esikunta ja 7 patteria,
3. Sortanlahden satama, johon kuului varastoja ja Konevitsan kaksi patteria ja
4. Sortavalan satama satamavarustuksineen ja -laituksineen, täydennysmiehistöineen sekä niine apulaisvoineen, jotka eivät kuuluneet laivueeseen.

Rakennus- ja järjestelytyöissä kului vuosi 1918 pian loppuun. Lokakuun 11 p:nä muutettiin Laatokan Puolustus 3. Rannikkotykistöpataljoonaksi, jossa oli kolme tykistökomppaniaa (Mantsinsaari, Valamo ja Konevitsa) pattereineen sekä Meri- ja Varikkokomppaniat Sortavalassa. Tykistökomppaniat muutettiin 23. 4. 19 patteristoiksi.

Roos siirrettiin Laatokalta muihin tehtäviin 4. 3. 19, jolloin pataljoonan — 11. 5. 19 lukien RT 3:n — komentajaksi tuli silloinen kapteeni, sittemmin kenraalimajuri ja tykistön tarkastaja Väinö Svanström.

Svanström ryhtyi tarmokkaasti järjestelmään m.m. rykmentin hallintoa ja talouden pitoa. Hajallaan oleva rykmentti silloisissa olosuhteissa oli varsin vaikea järjestelyn kohde varsinkin, kun nuoren puolustuslaitoksemme hallinnollinen puoli kokonaisuudessaankin otti vasta pahasti horjahtelevia ensiaskeleitaan. Svanströmin työtarmo riitti kuitenkin rykmentin taloudenpidon saattamiseen ainakin jonkinlaisen kirjanpidon nojaan ja siten oli vastaisen kehityksen alku tässäkin suhteessa luotu.

Uusia pattereiden sijoitussuunnitelmia tehtiin Svanströmin aikana useita. Henkilökohtaisesti hän oli sillä kannalla, että pattereita olisi ollut rakennettava myöskin Pohjois-Laatokan sisäsaariston ulkorannikolle. Osia tämän kahden linjan suunnitelmista tulikin hyväksytyiksi, mutta käytännölliset tulokset rajoittuvat kuitenkin siihen, että joitakin ulkosaarilinjan pattereita rakennettiin lisää ja melkein kaikki muutettiin 6"—Canet pattereiksi, mikä tietenkin oli jo tärkeä kehitysvaihe sinänsä. Rykmentin rakennus- ja järjestelytyöt olivat vielä pahasti kesken Svanströmin siirtyessä lokakuun lopussa -19 KTR 2:n komentajaksi.

Hänen jälkeensä oli rykmentin komentajana kuukauden päivät kapteeni Valdemar Scherbakoff ja hänen jälkeensä taas lähes 8 vuoden

ajan kapteeni, myöhemmin everstiluutnantti Väinö Alkio.

Alkion aikana jatkuivat pattereiden ja varsin naisten kasarmien rakennustyöt kaikkialla ja tulivat silloisten tavoitteiden puitteissa vähitellen loppuun suoritetuksi. Päällystöä ja alipäällystöä saatiin vakinaiseen palvelukseen lisää ja koulutus monipuolistui ja tehostui. M.m. pääsi rykmentin sisäinen upseerikoulutus alkuun, vaikka sen merkitys jäi olosuhteiden pakostakin vähäisemmäksi kuin ulkopuolisten kursien. Joka tapauksessa kulki kehitys jatkuvasti eteenpäin kaikilla aloilla ja jo ennen Alkion siirtymistä Kemin sotilaspiiriin päälliköksi voidaan pitää rykmentin alkuvaihetta päättyneenä. Mainittakoon tässä vielä, että Alkion jälkeen määrättiin rykmentin väliaikaiseksi komentajaksi 27. 8. 27—4. 10. 27 väliseksi ajaksi majuri Brynolf Liljeberg (Liusvaara), minkä jälkeen komentajaksi tuli everstiluutnantti, myöhemmin kenraaliluutnantti Eino I. Järvinen. Muita komentajia kuin edellämainitut ei rykmentillä koko sen olemassaolon aikana sitten ollutkaan.

Rykmentin alkuaikojen oloihin ja toimintoihin vaikutti, vaikka tässä yhteydessä ei niihin asioihin ole tilaisuutta puuttua, varsin huomattavasti ja olennaisesti se tosiasiana varteen otettu seikka, että Suomen ja Venäjän välillä Tarton rauhaan eli 14. 10. 20 saakka vallitsi sota-tila. Olennaista oli myöskin juuri se, että kaikki oli luotava ja järjestettävä alusta sellaisissa olosuhteissa, jotka eivät ole kuvailemalla syrjäiselle selitettävissä. Päällystöltä, alipäällystöltä ja miehistöltä vaadittiin niissä oloissa omaloitteisuutta, mutta sitä näyttääkin silloin olleen ja riittäneen. Nyt jälkeensä ajatellen tuntuu siltä, että rykmentin elävä voima kokonaisuudessaan vaistosi työn päämäärän ja yhteistyön merkityksen. Rykmentin alkuaikojen ja myöhempien rauhanvuosien työ tuottikin siten viime sodissamme kauas tulevaisuuteen muistettavan tuloksen.

HELSINGIN KILLAN

järjestämä joulujuhla on joulukuun 3 päivänä. Pitopaikkana on vanhan tavan mukaan SUOMENLINNAN UPSEERIKERHO. Merkitkää jo nyt muistiin tämä varmasti ratkiriemukas tilaisuus. Tarjoilusta, kustannuksista ym. kerrotaan myöhemmin. Tarkempia tietoja voi saada Helsingin Killan puheenjohtajalta ja muilta toimihenkilöiltä.

SUOMENLINNAN RANNIKKOTYKISTÖ- RYKMENTTI

Rykmentti osallistui suureen Saaristomeren syyssotaharjoitukseen perustamalla patteriston komentopaikan huoltoelimeen, miehittämällä rsprin ja osia kvprista, perustamalla ohjuspatterin ja miehittämällä useat esikunnan tehtävät. Rsptri suoriutui taisteluammunnoista kiittävästi upottaen mm maalilautan. Erityisen mielenkiinnon kohteena oli ohjuspatterin käyttö, mistä saatiinkin monia kokemuksia. Näihin kokemuksiin voidaan liittää mm erästä ohjusjaosta kuljettaneen uiskon sukeltaminen ja vajoaminen 1,5 metrin syvyyteen, jolloin 14 miestä joutui uimaan sangen viileässä merivedessä.

Saaristomeren alue oli useimmille kantahenkilökuntaan kuuluville ja varusmiehille tuntematonta, joten sotaharjoitus palveli myös "Iomasauntana Suomi" kampanjaa. Saimmehan tutustua osaan TurRtR:n laajasta alueesta ja aseveljien olosuhteisiin. Monien muitten kokemusten lisäksi oli parmaan meno- ja paluumatkan parikymmentuntinen merimarssi osittain ahtaissa aluksissa uusi kokemus.

Urheilutoimintaa on rykmentissä kesän aikana harrastettu järjestämällä jo perinteelliset soutu-, lentopallo-, jalkapallo- ja yleisurheilumestaruuskilpailut 18. — 20. 7. Soutukilpailuja hallitsi tällä kertaa I Psto, joka voitti myös jalkapallosarjan. RAUK puolestaan voitti lentopallosarjan ja keräsi enimmät pisteet yleisurheilukilpailuissa. Näiden lisäksi on rykmentin joukkue osallistunut Pv:n ja entisen 2.D:n mestaruuskilpailuihin vaihtelevalla menestyksellä.

15. 10. 65 saapumiserän 330 päivää palvelleet kotiutettiin 9. 9. Tilaisuudessa luovutti Johtorengas plakettinsa vänr Kaj Kimmo Kivelle ja Reservialiupeerit kers Pertti Nuoppoelle.

Henkilötietoja:

Ylennetty 8. 9. kapteeniksi yllil O Simola, 1. 9. ylikersantiksi kers S Löytynoja, 1. 10. vääpeleiksi ylik:t E Kemppinen ja J Hänninen sekä ylikersanteiksi kers:t R Määttänen ja T Salomäki.

Palveluksesta ovat eronneet vääp Reino Rätö 5. 9. eläkkeelle ja muista syistä ylik K Saarela, alik:t K Lämsä ja P Rautio 31. 8.

Palvelukseen ovat astuneet alik L Rintamäki 8. 7. O Kupiainen 24. 8 ja M Antila 16. 9. sekä kers E Kiikkala siirtyneenä KotRPstosta. Kapte E Puhakka on 30. 9. nimitetty majurin virkaan ja siirtynyt MeriSK:uun.

Kapt M Piensoho siirtyi 8. 8. rykmenttiin EPtrin päälliköksi.

Ltn M Saarinen nimitettiin yliluutnantin virkaan 17. 6.

Vääp P Lahtinen siirtyy 30. 9. HanRPstoon ylivääpelin toimeen.

TURUN RANNIKKO- TYKISTÖRYKMENTTI

Kulunut kesä on ollut rykmentille poikkeuksellisen vilkas ja vaihteleva. Saaristomeren sotaharjoituksen valmisteluvaiheessa tutustui suuri joukko silmäntekeviä alueeseen pitkin kestä. Saaristo näyttikin kävijöille parhaat puolensa, aurinko paistoi ja meri oli tyyntä.

Puolustusvoimain komentaja kenrl Keinonen tutustui kesällä rykmenttiin. Puolustusministeriön kansliapäällikkö kenrl Leinonen seurueineen tutustui I Patteriston alueeseen rakennustöiden merkeissä.

Sotaharjoitukseen osallistuneista kertausharjoitusjoukoista keskiöpatteriston ja merivalvontakomppanian kouluttamisen oli rykmentti saanut tehtäväkseen.

Keskiöpatteristo suoritti tykistöammunnat Rihtniemessä. Merivalvontakomppania koulutettiin Korppoossa.

Kaikki rannikkotykistöjoukko-osastot miehittivät rykmentin alueelta sotaharjoituksen aikana oman patterinsa. Tykistöammuntojen johtajana toimi evl E Havo. Sotaharjoituksen sinisten joukkojen komentajana toimi evl A J Kurki.

"Todelliseen" loppusotaan osallistuneet kokeilat ylennettiin juhlallisesti vänrikeiksi Turun Linnassa. Vänr Keijo Juhani Rapeli palkittiin Reserviupseeriliiton kilvellä ja vänr Henrik Juhani Vuorio Rannikon puolustajain Turunmaan kiltaosaston viirillä.

Rykmentin varusmieskersanttien kotiuttamistilaisuus pidettiin Linnankasarmilla. Kersantti Seppo Sakari Siivoselle luovutettiin Reservialiupeeriliiton pronssinen levyke.

Henkilötietoja

Majuri Esko Havo ylennettiin everstiluutnantiksi ja siirrettiin HanRPstoon komentajaksi. Hänen tilalleen rykmenttiupseeriksi on siirtynyt majuri Olli Aspinjaakko.

Kapteeni Teuvo Rönkkönen on siirtynyt Tykistökouluun ja kapteeni Heikki Kavela Vaasaan PohmSIE:aan.

Luutnantti T-E Blom on siirtynyt HanRPstoon ja vänr Lipponen on alkanut opintonsa Kadettikoulussa.

Kapteeni H Viitanen on siirretty rykmentin esikuntaan.

Täysien palvelusvuosien perusteella on rykmentin komentaja myöntänyt eron vääp O Ringvallille, ylivääp O Kupariselle ja ylik K Ijakselle.

19. 8. 66 on rykmentin komentaja ev Veikko Hassinen luovuttanut tehtävänsä seuraajakseen määrätylle evl Aarre Kurjelle.

VAASAN RANNIKKO-PATTERISTO

Kulunut kesä on ollut patteristolle varsin tahtumarikas sen osallistuttua erilaisiin rientoihin ja oltua useamman kerran julkisuuden valokeilassa normaalin palveluksen ohessa. Niinpä se on ollut kahdessa näyttelyssä, Botnia-66:ssa ja Ylimarkun maatalousnäyttelyssä omalla osastonaan antaen niissä yhteensä 4 taistelunäytöstä, joita oli seuraamassa kaikkiaan n 55 000 henkeä. Samoin säiden suosimalla ja muutenkin onnistuneella kesäleirillä Raippaluodossa oli lähes 100 vierasta, jotka vakuutuivat rannikon erinomaisesta puolustusvalmiudesta.

Isokyrön kunta kutsui puolestaan koko patteriston vieraakseen. Ajankohdaksi valittiin 31. 7., jolloin patteriston alokkaat vannoivat valansa Isokyrön 1300-luvulla rakennetussa kirkossa. Valan aattoiltana kunta järjesti varusmiehille tanssiaisit ja kantahenkilökunnalle saunaillan koko pyhän jäätyä kaikkien mieleen miellyttävänä vaihteluna normaaliin palvelukseen nähden.

Patteristo on kunnostautunut myös urheilvena joukko-osastona voittaen Ison Britannian laivastovierailun alusten yhdistetyn joukkueen jalkapalloilussa — tosin kotikenttäeduin. Viime-mainittu etu puuttui Puolustusvoimain mestaruuskilpailuissa, minkä seurauksena patteriston joukkue jäi toiseksi 4 x 100 m:n viestijouksussa.

Henkilöasioista todettakoon, että kenrl Kopra on luovuttanut patteristomme kenrm Nuolimaalle, joka otti joukkomme vastaan Vaasassa 9. 7. Vastaanoton aikana oli kenttä täynnä miehiä, mitä se ei ollut enää kuukautta myöhemmin, kun lähes puolet patteriston kantahenkilökunnasta komennettiin avustamaan II/TurRtR:n reserviläisten kouluttamisessa, varusmiesten siirryttyä sotaharjoituksen ajaksi Saaristomeren linnakkeelle muodostamaan kiinteä rt-patteri.

Patteriston Ia, maj Aspinjaakko siirtyi kesän lopulla TurRtR:n rykmenttiupseeriksi (Suomenlahden tuoksut kuuluvat tuntuvan kotoisilta). Kiitos, OAj täällä suorittamastasi työstä!

Kapt L Virtala siirtyi Raumalta Patteristomme huoltopäälliköksi syyskuun alussa. Tervetuloa koko perhe!

Ylil Jussi Vehmas palasi kapteenikursilta pää täynnä uusia ideoita.

Jatkoa sivulta 7

Vaasan Kilta

Puheenjohtaja, radioasemanhoitaja Reino A. VIERROS, Vaasanpuistikko 6 B 14, puh. toimeen Vaasa 20 661 ja kotiin 15 393.

Sihteeri, ylikonstaapeli Olavi HIETALA, Hietalahdenkatu 13 A, Vaasa, puh. toimeen Vaasa 13 599 (lääninrikospoliisi) ja kotiin 11 648.

Huom! Vaasaan ei ole vielä kaukovalintayhteyttä.

KOTKAN RANNIKKO-PATTERISTO

Pectus-kuurit ovat tuottaneet tuloksen — patteristomme kantahenkilökunta ja varusmiehet puhuvat jälleen selvällä äänellä. Syynä kesäiseen käheyteen oli mitä jännittävin jalkapallo-ottelujen sarja, joka huipentui Tammissaarella pelattuihin puolustusvoimain mestaruusotteluihin. Näistä joukkueemme palasi kotiin pronssimitali taskussaan. Samalla katkesi 3.Divisioonan kiertopalkinnon kulku ja mainittu pytty pysähtyi patteriston palkintokaapin hyllylle kolmen saavutetun divisioonan mestaruuden perusteella.

Tällä "triumfilla" oli muitakin miellyttäviä lieveilmiöitä. Nurkkapatriotismien läpituunkemat Kotkan SOK, Eso ja Kotkan Maansiirto Oy lahjoittivat nimittämien salamannopeasti patteristolle 15 tummansinistä edustusverryttelypukua, joihin rintataskun päälle painettiin keltaisella KotRPstön lipun keskuskuvio ja selkään nimi. Tulos on edustavuudessaan kunniaaksi lahjoittajille ja opiksi muille rt-joukko-osastoille.

Saaristomeren sotaharjoituksesta kertonevat lähempänä painopistesuuntia sijainneet joukot enemmänkin — me tyydymme vain kiittämään isäntäämme Turun Rannikkotykistörykmenttiä. Mainittakoon kuitenkin eräät ammatilliset kehittäytyöt, joita suoritettiin nimenomaan valedaitealalla.

Kesän muut pakolliset kuviot — it-ammunnat ja kotiuttamiset — on suoritettu säädettyssä järjestyksessä. Maalihihan ja it-miesten välillä ei ammunnan tuloksista päätellen vallinnut suurtakaan vihamielisyyttä — miehet eivät juuri häirinneet maalia, jos ei maalikaan miehiä.

Henkilötietoja:

Ylil P Huhtanen palasi TykK:n kapteenikursilta 22. 8.

Palvelukseen otettu:

Kers Jorma Suhonen 20. 7.

Kers Erkki Hiltunen 15. 8.

Kers Esko Salmela 15. 8.

Kers Hannu Kiri 15. 9.

HANGON RANNIKKO-PATTERISTO

Monia merkittäviä tapahtumia sisältänyt "kuuma kesä" on nyt jo taaksejäänyttä elämää. Aikajärjestyksessä nämä ovat olleet seuraavat:

1. Alokkaat ja mittauskurssilaiset ovat saaneet normaalin koulutuksensa
2. Osallistuminen Horsön taistelujen muistotilaisuuteen 10. 7
3. Evl A J Kurki täytti 50 vuotta 20. 7
4. Hankoniemen Killan järjestämät Bengt-skärin taistelun muistojuhlat ja -laatan paljastaminen 24. 7
5. Patteristo vietti 1. 8 vuosipäiväänsä monin juhlallisuuksin
6. Tärkein tapahtumista oli 12. 8, jolloin evl A J Kurki ja evl E Havo luovuttivat ja vastaanottivat patteriston komentajan tehtävät

7. Patteristo osallistui Lounais-Suomen sotaharjoituksiin miehittämällä erään linnakkeen kevyen patterin.

8. Ammunnoissa S1RtR ampui raskaan lautamme alkutekijöihinsä, meidän hankolaisten keskittyessä vain kevyen lautan hinausvaijerin katkaisuihin

9. Upseeriliiton tennismestaruuskilpailuihin Lappeenrannassa osallistui kolme patteriston upseeria vaihtelevalla menestyksellä

Ylennykset

- Patteriston komentaja on ylentänyt
- 4. 6. 66 ylikersantti Taisto Kauniston vääpeliksi
  - 4. 6. 66 ylikersantti Erkki Kurosen vääpeliksi
  - 15. 6 66 kersantti Matti Aaltosen ylikersantiksi
  - 15. 9. 66 ylivääpeli Oiva Rättärin sotilasmestariksi
  - 15. 9. 66 vääpeli Pekka Lahtisen ylivääpeliksi

Nimitykset

- Yliluutnantti Aarne Vaitinen kapteenin virkaan 27. 5. 1966

Kunniamerkit

SVR M 1 kr

- Ylivääpeli Oiva Rättäri 4. 6. 1966
- Emännöitsijä Helmi Peltonen 4. 6. 1966

Erot

- Vääpeli Stig-Viking Lundell 31. 5. 66
- Ylikersantti Ulf Lindström 14. 7. 66

Siirrot

- Luutnantti Thomas-Erik Blom TurRtR:stä HanRPstoon
- Kapteeni Martti Piensoho takaisin S1RtR:iin

KILTAKUULUMISIA

Killan paikallisosastojen toimihenkilöt

Rannikon Puolustajan edellisessä numerossa julkaistiin Killan johtokunnan toimihenkilöiden osoitteet ja puhelinnumerot. Koska yhteydenpidon kannalta on välttämätöntä, että yhteyksiä Killan eri osastojen ja yksityisten jäsenten kesken mahdollisuuksien mukaan pyritään helpottamaan, julkaistaan alla Helsingin, Kymenlaakson, Turunmaan ja Vaasan paikalliskiltojen toimihenkilöiden tarkistetut osoitteet ja puhelinnumerot. Luettelosta puuttuvia Hangon ja Rauman kiltoja ei ole unohdettu. Näiden osalta tiedot voitaneen julkaista seuraavassa numerossa, jonka julkaisemiseen mennessä saataneen näiltä myös tiedot tarkistettuina.

Helsingin Kilta

Puheenjohtaja, ye.ev.luutn. evp. Norman SIMONEN, Porintie 2 B 28, Helsinki 35, puh. kotiin Hki 45 23 10.

1. varapuheenjohtaja, toimitusjohtaja, ye majuri evp. Brynolf LIUSVAARA, Valpurintie 8 A 12, Helsinki 27, puh. kotiin Hki 41 14 51.

2. varapuheenjohtaja, vahtimestari Edvin SUNDSTRÖM, Pakilantie 3 B 18, Helsinki 63, puh. virkaan Hki 44 02 11 ja kotiin 74 65 78.

Sihteeri, mainostoimittaja Martti KOSKI, Kapteeninkatu 1 E, Helsinki 14, puh. toimeen Hki 12 606 ja kotiin 63 78 02.

Rahastonhoitaja, johtaja Helmut HESS, Kapteeninkatu 1 C, Helsinki 14, puh. toimeen Hki 66 50 57 ja kotiin 62 65 8.

Yhdysmies Suomenlinnan RT-rykmentissä, ylivääpeli Toivo LINNA, Suomenlinna C 54, Helsinki 19, puh. virkaan 12 581/ nimi.

Naisedustaja johtokunnassa, rouva Aune HANNULA, Kaskenpolttajantie 22 A, Helsinki 67, puh. virkaan Hki 66 83 63 ja kotiin 46 47 07.

Kaukoliikenteen suuntanumero Helsinkiin on 90.

Kymenlaakson Kilta

Puheenjohtaja, kapteeni evp. Yrjö RIKKONEN, Kymminlinnan, Kyntäjätie 6, puh. Kotka 62 134; pjan sairauden takia hoitaa tehtäviä toistaiseksi varapuheenjohtaja.

Varapuheenjohtaja, kapteeni evp. Kauko ORASVUO, Hamina, Saviniemenkatu 5, puh. toimeen Hamina 41 675 ja kotiin 42 295.

Sihteeri, aluetarkastaja Kalervo TORKKELI, Kotka, Keskuskatu 5 B 39, puh. toimeen Kotka 11 493 ja kotiin 11 401.

Suuntanumero Kotkaan ja Haminaan on 952.

Turunmaan Kilta

Puheenjohtaja, pankinjohtaja Harry IGNATIUS, Aurankatu 8, Turku, puh. toimeen Turku 21 441 ja kotiin 10 651.

Sihteeri, rikosetsivä Olavi KARLSSON, Puolalanpuisto 1 A 12, Turku, puh. virkaan Turku 33 07 11.

Turun suuntanumero on 921.

Jatkaa sivulle 6

**Tämän sivun on kustantanut
eräs Rannikon Puolustajan
toimintaa tukeva yritys.**

RANNIKON PUOLUSTAJA

RtUY:n ja Rannikon Puolustajain Killan
tiedotuslehti n:o 3/66

Päätoimittaja maj A Pajunen, II/SIRtR Obbnäs

Toimittajat: kapt O Vehmas, PE Helsinki

kapt T Sario, II/SIRtR Obbnäs

sotm V Lehti Suomenlinna, TykK

(MerISK)

varat V Heinikainen Hiihtomäen-

tie 20 B Hki 80

Levikki: n 1200 kpl